

mise, nýbrž učinil poučení to součástí svého rozhodovacího výroku, domnívaje se — jak to jasně ukazuje jeho druhé nař. rozhodnutí z 26. listopadu 1932 —, že v rámci rozhodovací činnosti o námitkách příslušelo mu s účinkem právní moci upravovati i rozvrh mandátů na strany sdružené. Jestliže však žal. úřad takto pojal svůj úkol, překročil výrokem, upravujícím onen rozvrh mandátů, rozhodovací pravomoc, danou mu volebním řádem. Osobiv si takto kompetenci, která mu podle právního řádu nepříslušela, ocitl se žal. úřad svým výrokem, majícím v jeho rozhodnutí z 8. listopadu 1932 určití závazně způsob rozvrhu mandátů na strany sdružené, v rozporu s právním řádem, pročez bylo jeho rozhodnutí z 8. listopadu 1932 v uvedené části, v níž jediné jest naříkáno, zrušiti pro nezákonnost.

Pokud jde o rozhodnutí z 26. listopadu 1932, odmítl jím žal. úřad v podstatě rozhodovati o námitkách, vytýkajících, že ve volebním řízení, jež bylo provedeno na základě zrušovacího výroku žal. úřadu z 8. listopadu 1932, nebyl rozvrh mandátů proveden způsobem, odpovídajícím předpisům řádu volení v obcích. Žal. úřad shledal, že rozvrh byl proveden tak, jak v jeho výměru z 8. listopadu 1932 bylo vyloženo, a jsa názoru, že tímto posléze uvedeným výměrem byla otázka způsobu rozvrhu již judikátně pravoplatně vyřešena, otázkou v námitkách na spor vznesenou věcně se nezabýval.

Z hořejšího výkladu jde, že projev žal. úřadu v jeho rozhodnutí z 8. listopadu 1932 o tom, jak jest provést rozvrh mandátů mezi strany sdružené, jsa výrokem úřadu k judikátnímu řešení této otázky v onom sporu nepříslušného, nebyl způsobilý vejíti proti stranám v právní moc, a nemohl proto ani tvořiti překážku, jež by žal. úřadu bránila vyřídití věcně st-logy námitky proti volbě ze 14. listopadu 1932. Žal. úřad vycházel z názoru opačného, právně mylného, pročez bylo též nař. rozhodnutí z 26. listopadu 1932 zrušiti pro nezákonnost.

Č. 11.831.

O b e c n í v o l b y : * Skutečnost, že úřad uznal určitý postup za vadu řízení volebního, zamítl však námitky jen z důvodu, že v námitkách nebyla uplatněna možnost vlivu na výsledek volby, nevadí nss-u, aby zkoumal, zda postup ten skutečně vadu řízení zakládá.

(Nález ze dne 5. dubna 1935 č. 14.063/35.)

V ě c : Ladislav St. a spol. v P. proti zemskému úřadu v Bratislavě o volbu obecní rady.

V ý r o k : S t í ž n o s t i s e z a m í t a j í p r o b e z d ů v o d n o s t .

D ů v o d y : Dne 17. října 1932 konala se v P. volba obecní rady. Při této volbě uplatnila skupina volebních stran č. 2, 6, 9, 10 a 11 nárok na úřad II. starostova náměstka a byl tento nárok volební komisí uznán. Volební komise dala pak provést volbu starosty a po jejím vykonání volbu I. a II. náměstka. Proti těmto volbám podali st-lé námitky, v nichž vytýkali mimo jiné jako vadu volebního řízení, že byl-li při volbě

obecní rady uplatněn a uznán nárok skupiny volebních stran na úřad II. starostova náměstka, neměl býti volen nejdříve starosta a I. náměstek, nýbrž nejdříve II. starostův náměstek a teprve potom druzí uvedení činnovníci.

Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad tuto část námitek a to v podstatě proto, že — ač porušen byl předpis § 62 ob. řádu vol. o pořadí, v němž se měla volba starosty a jeho náměstků předsevzítí — přec vada ta zůstala bez vlivu na výsledek volby.

Stížnosti podané do tohoto rozhodnutí uplatňují v podstatě, že uznal-li žal. úřad vytýkaný postup při volbě za vadu volebního řízení, měl provedené volby zrušiti, aniž se mu bylo zabývati otázkou, zda byla tu nějaká možnost vlivu na výsledek volby, poněvadž uplatněná vada jest důvodem pro zrušení volby bez ohledu, mohla-li míti vliv na výsledek volby. Ostatně uznal žal. úřad neprávem, že podané námitky nekonkretisovaly dostatečně výtku, že vadný postup mohl míti vliv na výsledek volby.

O stížnostech uvážil nss:

V § 56 řádu volení v obcích jest stanoveno, že zjistí-li úřad rozhodující o námitkách do volby obecního zastupitelstva takové vady volebního řízení, které mohou míti vliv na výsledek volby, zruší buď celé volební řízení nebo příslušnou jeho část. O tomto ustanovení dovodil nss v četných svých nálezech, tak i zejména v nál. Boh. A 11.178/34, že obsahuje zásadu platnou i pro opravné řízení proti volbě obecní rady, a vyvodil pak z ní v cit. nál., že ani v námitkovém řízení proti volbě obecní rady nemůže žádný poklesek proti formám volebního řízení býti již sám o sobě důvodem pro zrušení volby, nýbrž že kterákoli vada, jež se v řízení volebním sběhla, může býti důvodem pro zrušení volby jen za předpokladu, že mohla míti vliv na výsledek volby.

K možnosti vlivu na výsledek volby jako důvodu, jenž může přivoditi zrušení volby, lze však přihlížeti jen tenkrát, jestliže postup, mohoucí působiti na výsledek volby, je skutečně vadou volebního řízení, to jest poklesem proti formálním předpisům volebního řízení upravujícím, kdežto v případech, kde určitá vytýkaná skutečnost vadou volebního řízení vůbec není, odpadá jakákoliv úvaha o možnosti vlivu na výsledek volby.

Z tohoto důvodu bylo nss-u, dříve než by obrátil zřetel k otázce, zda podané námitky konkretisovaly dostatečně výtku, že postup volební komise při volbě starosty a obou jeho náměstků mohl míti vliv na výsledek volby, uvažovati nejprve, zda vytýkaným postupem volební komise byly vůbec porušeny předpisy řádu volení v obcích, třebas i žal. úřad sám pokládal postup ten za vadu volebního řízení.

Předpisy o volbě starosty a jeho náměstků jsou uloženy v ustanoveních §§ 60—62 řádu volení v obcích. Z nich stanoví 3. odst. § 60, že nejdříve se volí obecní starosta, pak první a potom druhý náměstek. K tomu jest stanoveno v 2. odst. § 62, že v obcích, ve kterých byla provedena volba obecního zastupitelstva podle zásady poměrného zastoupení, provede se volba starosty a náměstků takto: Prohlásí-li před volbou obecního starosty menšina, mající aspoň čtvrtinu všech členů obecního zastupitelstva, že činí nárok na úřad druhého náměstka, volí ho

sama nadpoloviční většinou, ostatní členové zastupitelstva volí pak obecního starostu a prvního náměstka nadpoloviční většinou. Přihlížeje ke slůvku »pak« v posléze uvedeném předpise, vyslovil nss v nál. ze 14. dubna 1920 č. 2956 právní názor, že jde-li o volbu starosty za podmíněk § 62 řádu volení v obcích, jest nutno, aby napřed bylo toto právo vykonáno skupinou, které na její žádost bylo přiznáno právo voliti druhého náměstka.

Tento právní názor podrobil však nss svému přezkoumání v zasedání odborného plena Boh. A CCCCXXXIX/33, načež opíraje se o usnesení tohoto plena opustil zmíněný názor v nál. Boh. A 10.539/33, kde vyslovil, že při volbě obecního starosty a náměstků podle § 62 řádu volení v obcích jest zachovati časové pořadí, stanovené v § 60 cit. zák., t. j. dlužno voliti nejdříve starostu, pak prvního a potom druhého náměstka. Na tomto právním názoru trvá nss i v tomto sporu.

Podle toho nebylo ani v dnešním případě vadou volebního řízení, že skupina, která uplatnila nárok na úřad druhého náměstka, provedla jeho volbu až po volbě obecního starosty a prvního náměstka, naopak byl postup ten v souladu s předpisy řádu volení v obcích. Nezrušil-li proto žal. úřad provedenou volbu k námitkám, jež postup ten za vadný pokládaly, nýbrž námitky jako bezdůvodné zamítl, nemůže míti stížnost úspěchu, byť i žal. úřad sám zmíněný postup za vadu volebního řízení pokládal a námitky zamítl jen proto, že je neshledal dostatečně konkrétními, aby mohl posouditi možnost vlivu oné vady na výsledek volby.

Č. 11.832.

Zaměstnanci veřejní: Ustanovení § 11 vl. nař. č. 163/1930 Sb. o hodnocení služební doby samosprávné při určení služebního pořadí bývalých samosprávných úředníků, kteří podle § 10 zák. č. 125/1927 Sb. přešli do služby státní, je kryto zákonem.

(Nález ze dne 6. dubna 1935 č. 15.143/32.)

Prejudikatura: Boh. A 11.503/34.

Věc: Dr. Karel P. v K. proti ministerstvu vnitra o služební pořadí.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: St-l podáním z 9. června 1931 stěžoval si jako rada politické správy, pověřený vedením okr. úřadu v K., do určení služebního pořadí v poradnících, vydaných zem. úřadem v Praze za léta 1928, 1929 a 1930, domáhaje se toho, aby úředníci bývalé samosprávy jemu předřazení, kteří přešli do státní správy podle § 10 zák. o organizaci správy politické č. 125/27 Sb., byli zařazeni za něho.

Tuto stížnost zamítl žal. úřad nař. rozhodnutím s tímto odůvodněním: Podle § 37 služ. pragm. ve znění § 20 a § 201 plat. zák., resp. § 11 vl. nař. č. 163/30 Sb. pro posouzení služebního pořadí jest v prvé řadě směrodatnou délka služební doby skutečně ztrávené v téže platové stupnici na služebních místech téže služební třídy a nikoli celková slu-